

► Για το έργο του μηχανικού Γ. Η. Παπάζογλου

Αναφερόμενος στο συνοπτικό κείμενο και στις φωτογραφίες για τη ζωή και το έργο του μηχανικού Γ. Η. Παπάζογλου (τεύχος 2568/18 Ιανουαρίου 2010), θα ήθελα να προσθέσω μερικές χρήσιμες, νομίζω, πληροφορίες για τα έργα του στους ΥΗΣ Σερρών και Βερμίου, από τις δικές μου εμπειρίες στην περίοδο 1962-1970, όντας προϊστάμενος συντηρήσεως και εν συνεχείᾳ διευθυντής του συγκροτήματος ΥΗΣ Άγρα - Εδεσσαίου - Ναούσης - Βεροίας - Σερρών.

Ο Υδροηλεκτρικός Σταθμός Σερρών κατασκευάστηκε δίπλα στη Μονή Ιωάννου Προδρόμου και ενσωματώθηκε σε ένα τοπίο εξαιρετικού φυσικού κάλλους με μια πολύ επιτυχή σχεδίαση και κατασκευή. Τα εξωτερικά έργα, που αποτελούνται από τον αμμοσυλλέκτη, τη δεξαμενή φόρτισης, με ικανή χωρητικότητα, και τον αγωγό πτώσεως με τις θυρίδες, ήταν σε άριστη κατάσταση, με έξοχα αποτελέσματα λειτουργίας τρεις δεκαετίες μετά την κατασκευή τους. Ιδιαίτερα θα ήθελα να αναφερθώ στην αποδοτική λειτουργία του αμμοσυλλέκτη, που αποτελεί μια κρίσιμη παράμετρο στη λειτουργία του

σταθμού και στη διάρκεια ζωής του εξοπλισμού. Τα νερά της πηγής που εκμεταλλεύεται ο σταθμός προέρχονται από το ρέμα της Βροντούς, μέσω καταβοθρών και υπόγειας διαδρομής, που διαρκεί οκτώ ώρες. Οι μοναχοί το αποκαλούσαν «Άγνωστον Ύδωρ» γιατί στέρευε ενίστε, χωρίς προφανή αίτια, αλλά αυτό οφειλόταν στην κατά καιρούς έμφραγξη των καταβοθρών. Το νερό στην υπόγεια διαδρομή του εμπλουτίζεται με πολύ λεπτή άμμο, που είναι αιωρούμενη και έντονα διαβρωτική κατά τη ροή του νερού στα μεταλλικά στοιχεία του έργου και ιδιαίτερα στο στρόβιλο. Η επιτυχία της μελέτης και κατασκευής του αμμοσυλλέκτη έγκειται στη συγκράτηση αυτής της ιδιόμορφης άμμου, ώστε να αποφεύγονται οι διαβρώσεις στους στροβίλους κλπ., με δυνατότητα εκκένωσης και έκπλυσης των δεξαμενών του αμμοσυλλέκτη. Κατά τη γνώμη μου, ο ΥΗΣ Σερρών αποτελεί ένα πρότυπο έργο που μελετήθηκε και κατασκευάστηκε με την άριστη γνώση και την ευαισθησία του μηχανικού.

Ο ΥΗΣ Βεροίας, της πρώην εταιρείας «Βέρμιον ΑΕ», εκτός από τις δύο μονάδες στον κεντρικό σταθμό με κοινό αγωγό πτώσεως στα 100 μ., είχε και μια τρίτη μονάδα πιο πάνω, με ξεχωριστό αγωγό πτώσεως στα 80 μ. Αυτή η μονάδα είχε έναν σχετικά καινούριο στρόβιλο που κινούσε μια παλιά σύγχρονη γεννήτρια μέσω

μεγάλου κιβωτίου υποπολλασιασμού στροφών. Ο στρόβιλος έφερε υπερήφανα την επιγραφή «Ελληνικός υδροστρόβιλος» και το όνομα του δημιουργού της (Γ. Η. Παπάζογλου), κερδίζοντας και τη συμπάθεια του προσωπικού. Είχε κατασκευαστεί από χιτοχάλυβα, στη Θεσσαλονίκη, μεγάλο επίτευγμα για την εποχή του, με εξαιρετική εμφάνιση, που χαρακτήριζε την άριστη σχεδίαση και κατασκευή. Ο βαθμός απόδοσης υψηλός. Ανταγωνίζόταν τους δύο άλλους στροβίλους μεγάλης ευρωπαϊκής εταιρείας στον κεντρικό σταθμό, χωρίς ταλαντώσεις στα μερικά φορτία και φαινόμενα σπηλαιώσεων στο στροφείο. Έκοντας υπόψη αυτό το επιτυχημένο παράδειγμα, είχα προτείνει στη διοίκηση της ΔΕΗ την ανάπτυξη των μικρών υδροηλεκτρικών και με εγκώρια τεχνογνωσία, αλλά τότε η ΔΕΗ έβλεπε πλέον τα GW και εγκατέλειπε τα kW.

Νομίζω ότι αυτά τα δύο αξιόλογα για την εποχή τους έργα του μηχανικού Γ. Η. Παπάζογλου, θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο περαιτέρω έρευνας και ανάδειξης από ομάδες φοιτητών της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ως πρότυπες μελέτες, στο πλαίσιο της εκπαίδευσης, παράλληλα με τα σύγχρονα εργαλεία που σήμερα χρησιμοποιούνται.

**Γιάννης Χατζηβασιλειάδης
Μηχ.-Ηλεκ.**

Προς επιστολογράφους

Είναι ευνόητο ότι το Ενημερωτικό Δελτίο αποτελεί ένα ανοικτό βήμα επικοινωνίας και ανταλλαγής απόψεων μεταξύ των μηχανικών. Γ' αυτό και οι υπεύθυνοι της έκδοσης έχουν καθιερώσει τη στήλη των «Έπιστολών». Αισθάνονται, μάλιστα, ιδιαίτερη ικανοποίηση, καθώς η στήλη αυτή αξιοποιείται σε διαρκώς αυξανόμενο βαθμό από τα μέλη του ΤΕΕ.

Η σύνταξη του ΕΔ δεν κρίνει και δεν επεμβαίνει στα κείμενα που φέρουν υπογραφή, πλην, όμως, αυτά δε θα πρέπει να υπερβαίνουν τα όρια που έ-

χουν τεθεί ως προς την έκτασή τους και τα οποία προσδιορίζονται από αντικειμενικά κριτήρια της έκδοσης. Στο πλαίσιο αυτό, οι επιστολές που αποστέλλονται προς δημοσίευση δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις 400 λέξεις (πλην απολύτως εξαιρετικών περιπτώσεων και μετά από συνεννόηση με τους υπεύθυνους έκδοσης του ΕΔ). Κατά συνέπεια, επιστολές μεγαλύτερης έκτασης, όπως συμβαίνει σήμερα, στο εξής δε θα μπορούν να φιλοξενηθούν στη στήλη.